

§ 7, stk. 1, men må anses for nødvendig, såfremt den begrænsning, der i kommissionsforslaget er foreslået for de ejendommers vedkommende, der omhandles i nærværende forslags § 6, skal have reel betydning.

Til §§ 8—9.

Forslagets regler om påligning af kommunal ejendomsskyld er, som anført i de indledende bemærkninger, en direkte følge af de i statsejendomsskattelovforslaget indeholdte regler om fiksering af den bestående ejendomsskyld og nedskrivning af denne over en årrække, og der kan i det hele henvises til bemærkningerne til det nævnte lovforlag.

Når loven anvender udtrykket „gennemsnittet af de i vedkommende kommune *almindeligt benyttede* ejendomsskyldpromiller“, beror det på, at der i tilfælde, hvor der indenfor den senere tid er foretaget ændringer af grænserne mellem kommunerne eller indlemmelser af hele kommuner, jævnlige i vilkårene for grænseændringerne vil være optaget endnu virkende overgangsbestemmelser med hensyn til den kommunale ejendomsbeskatning i indlemmelsesområderne. Der er ikke i lovforlaget taget stilling til, hvorledes sådanne overgangsbestemmelser skal praktiseres efter lovens ikrafttræden, idet dette spørgsmål er tænkt overladt til afgørelse af indenrigsministeriet, som efter en stående bestemmelse i indlemmelsesvilkårene har hjemmel til at ændre disse i tilfælde, hvor forudsætningerne for dem på grund af ændringer i lovgivningen eller af andre grunde på væsentlig måde forrykkes.

Bestemmelsen i forslagens § 8, stk. 3, svarer ganske til bestemmelsen i § 71, stk. 4, i statsejendomsskattelovforslaget.

Ved § 9 foreslås de i statsejendomsskattelovforslagets §§ 72—75 indeholdte regler om reguleringer af den for den enkelte ejendom fikserede ejendomsskyld overført, således at de reguleringer, der i medfør af disse bestemmelser foretages med hensyn til den for statsbeskatningens vedkommende fikserede ejendomsskyld, umiddelbart får virkning også for den kommunale beskatning. Det drejer sig om bortfald af ejendomsskylden i tilfælde, hvor forskelsværdien for en ejendom bliver mindre end 5 pct. af grundværdien (§ 72), og om reguleringer som følge af udstykninger m. v. (§§ 73 og 75) eller andre særlige forhold (§ 74).

Bestemmelsen i § 9, sidste punktum, hvorved der åbnes adgang for indenrigsministeren til for amtskommunernes vedkommende at nedsætte den kommunale ejendomsskyld udover, hvad der svarer

til nedsættelserne efter nævnte §§ 73—75, foreslås indføjet med henblik på at gøre det muligt ved fastsættelsen af den amtskommunale ejendomsskyld at tage hensyn til de særlige fradragsregler, der gælder ved den amtskommunale beskatning.

Til § 10.

Paragraffen svarer til statsejendomsskattelovforslagets § 76 og i realiteten til 1933-lovens § 19, stk. 1, nr. 1 og 2. Man har ment at burde foreslå kommunalbestyrelsernes fritagelsesadgang begrænset på tilsvarende måde som sket ved §§ 6—7 (jfr. bemærkningerne til disse paragraffer).

Til § 11.

Bestemmelsen i stk. 1 om fredede bygninger svarer til 1933-lovens § 19, stk. 2. Man har ment i disse — ret fåtallige — tilfælde at kunne foreslå en bibeholdelse af de bestående regler, hvorefter en enkelt bygning på en iøvrigt ikke for kommunale skatter fritaget ejendom kan blive holdt uden for beskatning, og statsejendomsskattelovforslaget indeholder da også i § 77 en tilsvarende bestemmelse.

Bestemmelserne i stk. 2 og 3 tilsigter at opretholde de i henhold til loven af 11. juni 1954 om beskatning af frugtplantager og i henhold til boligstøttelovgivningen gældende fritagelser for ejendomsskyld til kommunen. Tilsvarende bestemmelser er optaget i statsejendomsskattelovforslagets § 77, stk. 2—3. Medens den fritagelse for kommunal ejendomsskyld af visse frugtplantager, der er hjemlet i den ovennævnte lov af 11. juni 1954 for den amtskommunale ejendomsskylds vedkommende, — ligesom for statsejendomsskyldens vedkommende — tilkommer de pågældende plantager ifølge selve loven, beror det for den kommunale ejendomsskylds vedkommende iøvrigt på vedkommende kommunalbestyrelses bestemmelse, om fritagelse for ejendomsskyld skal meddeles, og der vil således kunne forekomme tilfælde, hvor en frugtplantage ikke er fritaget for „almindelig“ kommunal ejendomsskyld. Med henblik herpå er der i stk. 2 indsat en bestemmelse, der til enhver tid vil gøre det muligt — med fremtidig virkning — at stille sådanne ejendomme, som om den ved loven af 11. juni 1954 givne adgang til at meddele fritagelse for kommunal ejendomsskyld var benyttet fuldt ud og uden tidsbegrænsning inden ejendomsskyldens fiksering.

Den i stk. 4 optagne bestemmelse hjemler fortsat fritagelse for kommunal ejendomsskyld af visse hede- og klitplantager i det omfang, sådan fritagelse hidtil har været gældende.